

La Veu de Catalunya

5cent.

ANY 1.º NÚM. 147

BARCELONA: DIUMENGE 28 DE MAIG DE 1899

EDICIÓ DEL VESPRE

DIARI CATALÀ D'AVISOS, NOTICIAS Y ANUNCIS
Redacció y Administració: Rambla de las Flors, 25.—Teléfono 152.
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
BARCELONA: Edició del vespre... 1 pta. al mes
Edició del matí... 1 pta. al mes
Paquet de VINTIQUIN NÚMEROS... 70 cèntims
Anuncis, esquelas, remissions y reclams. Per l'edició de vespre s'admeten esquelas mortuòries fins a las sis de la tarda. Per l'edició del matí, fins a las dues de la matí.

Anuncis del dia

«I diumenge de pròs de Pentecostés»: La Santíssima Trinitat, Sant Just, b. y Sant Just, ef.
Santa se coma: Santa Teod. sis, m.
Quaranta horas: Avuy continen en la iglesia de Religiosas Salesas.—S'expone a las sis del matí y se reserva a dos quartes de vuy de la tarde.—Dema, acaban a la mateixa iglesia.
Cort de Maria: Fa la visita a Nostra Senyora de las Misericordias, en la seva iglesia.
La Missa d'avuy: Es la de la Santíssima Trinitat.

Observatori meteorològic de la Universitat.—D.º E. Lozano.— 27 maig
Hores d'observació: 8 matí: 8 de la tarda.—Baròmetre a 0 y al nivell del mar: 61.75
Temperatura: Màxima: 18.3 sol: 17.0 ombra. Mínima: ref.: 8.1: 11.6 ombra.—Termòmetre tipo: 15.6: 14.0. Pluja en 24 horas: 10.10 mm. Aigua evaporada en 24 horas: 2.70: 0.00. Grans d'humitat: 81.0: 89.0.—Vents: Direcció: SE. ENE. Velocitat per h.: 4.0: 0.0. Estat del cel: Cubert. Pluviòmetre: Class: Nimb. Cum; Nimb. Capitis: 1.0: 0.0.—Observacions particulars:
Sortida del Sol, 4 h. 51 m.—Puesta, 7 h. 1 m.—Lluna plena: Sortida, 8 h. 10 m.—Puesta, 8 m. 5 m.

Don Joseph Aumatell y Gaviria

Soci-Gerent de la Rahó Social MATAS Y COMPANYIA

Morí lo dia 7 del actual

—(A. C. S.)—

Sos desconsolats fills don Domingo, donya Florentina y donya Dolores, fills polítics don Miquel Matas, don Joseph Llorens y donya Concepció Mora, nets, germana, germanes polítichs, nebotes, cosins y ls seus consocios, recordan a sos amichs y coneguts tan irreparable pèrdua, los hi pregan lo tingan present en sas oracions y se serveixin assistir als funerals que pera l'etern descans de la sua ànima se celebrarán demà, dilluns, 29 del actual, a las 10 del matí, a la parroquial iglesia de Santa Maria de Jesús (Gracia). Las missas després del Ofici y desseguit la del perdó. Lo dol se despedeix a l'iglesia.

OBRA NOVA SANT FELIP NERI

Triptic en vers, original de
Mossen Jaume Collell
Mestre en Gay Saber
PREU, 2 RALS

DE FORA CASA

Narracions de viatge.—Preu, 3 pessetas
LA OBRA DEL EXCURSIONISME
Discurs.—Preu 0'50
per Joaquim Cabot y Rovira
Devenda en las principals llibrerias

TRENCATS

Lo millor para al·liar y curar radicalment las trencaduras, es l'acreditat braguier optim hermal Vives ab Regal privilegi, aparell medicinal electre magnetich, unich al mon aplicat segons prescripció facultativa.—Horas, de 9 y 1 y de 3 a 4.—Carrer de l'Unió, 17, ent.

REGALO ALS PINTORS

de quadros. Tela ab bastidor de 100 per 60 cts., sis rals. Los demés articles a preus reduhuts. Capellans, núm. 4, recó.

Sombrillas

Gran novetat y economia, a la fàbrica El Louvre, 5, Archs, 5.

FARMACIA SOL

CORTS, 226 —e— Devant de la Univer·sitat —e— Teléfono 1762
Elaboració de CÁPSULAS y PELLAS MEDICINALS, CONFITS, GRAGEAS, AIXAROPS, PASTILLAS, VINS, y tota clase de productos farmaceutichs

BODAS y BATEIGS.

No comprin sens veure abans lo rich assortit d'objectes para regals, a la fàbrica, carrer Jaume I, número 17.

Zarzaparrilla de Múnera

Se recomana para curar ab éxit las malalties humorals
La Zarzaparrilla Múnera purifica la sang, enforteix los nervis y dona vitalitat a tots los òrgans y funcions del cos. Aquest producte está acreditat en totas las poblacions d'Espanya. Hi ha tres mides de frascos: los grans son de cabuda 700 grams; los mitjans de 350, y la petita de 250. Preparació al engrós y de Vins Xarops medicinals.

Farmacia de Joseph M. Múnera.—Passeig de Gracia, núm. 24.

J. MARSANS ROF. --- Valors y cupóns

Rambla de Canaletas, 2

Als arquitectes y mestres d'obras

L'establiment més barato que s'ha vist en RAJOLAS DE VALENCIA y demés materials para la construcció d'obras, es al carrer ARIBAU, NÚM. 63, (esquerra del Ensanche).—Joseph Coral, Barcelona.

LV MEN

Bec d' Incandescencia — PEL GAS —

L'únic que dona una llum molt brillant sense tons més ó menys verdosos ó pàlids. Llum rosada que no fatiga la vista ni deprimeix lo sistema nerviós. Dona gran relleu y l'verdader color als objectes; no fa fum, ni olor.

Potencia lluminica, 100 bujias

Gasto: la meytat del d'un bec ordinari

Propia ab la seva gran irradiació dels grans establiments y ls grans locals.
Se transforman al nostre sistema tots los metxeros número 2 que tingan tija lateral.

Hi han ENCENEDORS AUTOMÀTICS que s'apliquen a tots los sistemes. Lo llum s'encend sol al obrir la aixeta.

Aviat hi haurà INTENSUS que donan la llum d'un arch voltat h de 6 amperes ab molta major economia.

DESPATX: Claris, 46 y 48, baixos, Barcelona

Gran Balneari de Betelú (Navarra)

AYGUAS BONAS D'ESPAÑA

Las més indicadas para las afecciones dels bronquis, reumatisme, malalties del ventrell y de la bufeta. Servey hidroteràpich de primer ordre. Cunya espanyola y francesa. Es nozars de 11 a 1, y dinars de 6 a 8. Enllumenació electrica, correu y telégrafo al mateix establiment. Informes: Colmado Mumbú, Rambla Estudis, 9, y Hotel Continental.

Lo Vaticanisme d'en Castelar

Descubrintnos respectuosament devant del lliç de mort del famós tribuno de la democràcia, y resant cristianament pel germà qu'ha finat dintre del gremi de la Santa Iglesia, y reconciliat per l'absolució sacramental, podem nosaltres parlar d'en Castelar sense ls apassionaments ditiràmichs que ara omplen las planas dels diaris, y sense las recominacions dels que creuen que ha sigut funestissima per Espanya l'influencia del gran orador.

Insepulta encara las despulles mortals, l'home ja pertany a l'Historia, ó més ben dit, anys ha que hi havia ja entrat al Panteó de l'Historia, l'home que havia regonegut explicitament lo fracàs del seu ideal polítich. Los seus correligionaris mateixos, per més que ara ultimament se proposaven tornar-lo a aixecar com una bandera de noves campanyas, estavan ben convenses de que s'ria l'cadavre del Cid sostingut a cavall del Babieca. Lo Pacte del Pardo, estíulat entre en Cánovas y en Sagasta fou refrendat per en Castelar; y aquí se acaba verament l'Historia política del home qu'ha mort a Sant Pere del Pinatar. Tot lo que després ha anat fent, no ha sigut més que exercicis funambuleschs d'una memoria prodigiosa y

d'una fantasia exuberant, en la que hi rebullien en estat de perpètua incandescencia totas las teorías filosóficas, totas las revo ucions històriques y totas las emocions artísticas. Era un Hegel empeltat de Victor Hugo; y may la llengua castellana, tant clara y diáfana, havia hagut de ser lo motillo de tantas contradiccions y de tanta sofisteria com en los llavis eloqüents y en la ploma alborotada d'en Castelar.

D'una de sas contradiccions volém ara parlar, perque es la darrera de la seva vida, y la que a nosaltres nos ha inspirat més llàstima que no indignació. Tan bon punt se declarà fracassat lo partit liberal després dels terribles desastres colonials, y recullí el poder lo partit conservador representat per la conjunció d' aliats, diguemne lo que volguen, de Silvela-Polavieja, en Castelar s'alsà tot desseguit en só de guerra, y com si perillés en perill de mort las conquistas de la democràcia, de las quals ell se creya modestament la més angusta personificació, inicià una campanya desafiadora que feya recordar al autor del article *El Rasgo*, cridant a gargamella fesa, reacció, reacció!

Y no més perque en algun discurs en Silvela, y en son manifest lo general Polavieja havien dit ab certa timidesa que la nova situació havia de ser respectuosa envers la Santa Sede, mantenint las bonas relacions que deu tenirhi un Estat catòlich, en Castelar es-

farehit com-usa a fer sonar la paraula Vaticanisme, com l'espectre de la reacció, ennegrit més y més encara per las tendencias regionalistas del nou ministeri.

Ell sabia fins a quin punt la bona fé ó la passió sectaria inspiravan aquestes encara falls; ell se n'haurà duyt a la tomba l'secret de si obehia a una consigna vinguda de llochs tenebrosos ó si era una alarma póstuma del seu temperament tribunic; però es precis confessar que no podia ser més ridícula ni més intempestiva, ni més impropia d'un estadista, aquesta actitud de demagogueo recalcitrant. Ell la llessà al vent la paraula Vaticanisme, y tots els liberals més ó menys inconscients la repetiren, del mateix modo y ab la mateixa fidelitat que en dias de fira certe quadripedes repeteixen lo bram d'un dels seus colegs. Com si en temps d'en Sagasta no s'hagués respectat lo Concordat, y no s'haguessen autorisat fundacions religioses, y no s'haguessen guardat las degudas atencions a la iglesia, en Castelar a la pujada dels conservadors parla de Vaticanisme y dels oracles del Vaticà convertits en fórmulas legals per obra y gracia de la reacció triomfant en tota la linia. Fins baixant de las sevas habitans alturas cósmicas parlava del jesuitisme, com puga ferho l's més desca-minat embruta-paper del *Motin* ó de *Las Dominicales*.

Donchs bé: pera jutjar de la sinceritat de aquesta alarma d'en Castelar nos caldrà recordar que fa quatre anys, si no erram el compte, don Emili anà a Roma, expressament, solament, únicament para veure al seu Papa. Y subratyem aquestes paraulas, perque nosaltres las sentirem dels seus llavis. Poch abans de marxar cap Italia tinguerem ocasió de ferhi una enrahonada ab en Castelar, y nos digné textualment que anava a la Ciutat Eterna ab l'únich y exclusiu objecte de coneixe y saludar a Lleó XIII, al gran Papa del nostre sigle, al Papa que als ensenyans han de admetre y seguir tots los homes de bona voluntat (1). «Ni visitaré, no deya, al amigo Crispi, esperaré en Nápoles el aviso de Rappolla, fíjandome el dia de la audiencia, iré al Vaticano a ver al Papa, y nada más».

Y barrejant, com sempre, conceptes equivocats pariant del Papa liberal y de la religió de la rassa latina, ané seguint la seva entusiasta apologia de Lleó XIII que jo capellà no l'hauria pogut fer més pomposa ni més explícita.

Donchs perqué ara en las darrerías desavida, quan lo partit conservador ha pujat al poder y ha dit que s'inspiraria (parlant de la qüestió social) en las altes ensenyans del gran Papa que se asseu ayut tan gloriosament a la Cadira de Sant Pere, perqué en Castelar ha parlat del Vaticanisme com d'una

amezassa per la llibertat y pel progrés de la nació espanyola?

Nosaltres a aquesta pregunta no volém contestarli ara en lo moment de obrirse la fossa del ex-president de la República; y sols hem volgut recordarho tot dihent com dirán los bons cristians: ¡Deu lo perdó!

JAUME COLLELL, PERE.

Notas políticas

¡Més respecte, senyors!

Es molt de respectar lo sentiment dels pobles per la pèrdua dels seus grans homes, y quan més fondo es aquest sentiment prenen las manifestacions un tal caràcter de sencera veritat que s'imposa aquest respecte, per la seva propia forsa, a naturals y forasters, a amichs y a enemics.

Desgraciadament, s'ha perdut de tal manera lo sentit general del ordre y mida de las cosas en aquest país, que en los casos més tristos prenen las manifestacions públicas y periodísticas un caràcter ridícul, donant importancia als detalls insignificants y als dita y fets de personas, que res tenen que veure ab la pèrdua, y que ab motiu d'ella exhibeixen la seva personalitat.

Aquestos dias ab motiu del just sentiment que tenen los admiradors, correligionaris y compatriotes del cèlebre orador, del senyor Castelar, están los periódichs inaguantables. Columnas y columnas de telegramas ab las bobadas y exhibicions de fulano y de mengano (personajes polítichs) y d'altres senyors que a casa seva ls coneixen y manifestacions de dol y elogis en xmplo que més valdria per la bona memoria del difunt que ls seus autors se ls guardessin.

Ahir fins se van arribar a enviar elogis en vers per teléfono, y quins versos y quins elogis! Escoltin un sonet d'aquets telefònichs. Es d'un vate del *Heraldo*; si a través de las infladuras del llenguatge, nostres lectors ne enten algun cosa, ja farán lo favor de explicarnosho:

«Su palabra fué inmensa catarata De regia y deslumbrante pedrería Cuyo arco enorme con fragor rompía En turgentes de oro y sábanas de plata. Como la luz que el pílagro desata En fuente enorme de que brota el día, Del sol de su cerebro broscía La elocuencia que ofusca y arrebatá. Ya en los labios de luz del gran latino Emudeció el torrente peregrino. Ya no se oirá su són grave y rotundo; Pero aun secca la fuente milagrosa. Hará la catarata prodigiosa Eternamente tremolar al mundo.»

Aquesta catarata regia de pedrería que's romp en turgentes (?) y llensols de plata y or, y la llum que deslliga al pílagro ó al revés, y aixó de los labios de luz y de la elocuencia que ofusca y de la

Fent zaca quina catarata hard tremolar (zombaz?) al mundo, si no son disbarats lo semblan.

Y de disbarats per l'estil y d'insignificancias no'n vulgan més.

¡Més respecte, senyors, més respecte!

La Róssa

A la masia gran, cada mitjdíada, quinze personas, amos, mossos y criadas, se assentavan al voltant d'una llarga taula de cunya ahont fumava la sopa dintre una gran sopera de pissabors blaves.

Lo bestiar, cavalls, vacas, porchs y xays, estavan grassos, ben cnydats y nets; y l'avi Lluç, donava un viatasso tres vegades cada dia, vigilantho tot y prenent en tot.

Conservavan per caritat al fons del estable un cavall blanc molt vell que la mestressa volia tenir fins que's moria de mort natural, perque ella l'havia pujat, l'havia tingut sempre, y li feya pensar ab cosas d'altres temps.

Un bordegàs de quinze anys que's deya Isidro, y li deyan Zidro, se cuydava d'aquell invàlid, donantli a l'hivern la seva mesura d'ordi y l'seu ferratge, y haventlo de dur, al istin, a passeig pels marges, ahont lo deixava pera que tingués abundancia d'herba fresca.

L'animal, quasi baldat, alsava ab pena sas pesadas camas, grossas dels gollis; sas pestanyas molt llargues, li donavan un aire de tristess.

Quan en Zidro portava al herbe, havia d'estimar la corda de tant a poch a poch que anava la bestia; y l'marrech, encorcat, renegava contra ella, exasperantse d'haverse de cuydar d'aquella róssa vella.

La gent de la masia, veient aquella rabia del bordegàs a la Róssa, s'hi divertien, y sempre parlavan del cavall a en Zidro, per ferlo enrabiar. Los seus companys li feyan broma. Al poblet li deyan Róssa Zidro.

Lo baylet rabia, sentint naixer lo desitg de venjar-se del cavall. Era un marrech cama-llech, molt brut, de cabells roigs, espessos, forts y crissats. Semblava un enza, parlava quequejant, ab molta pena, com si las idees no s'haguessen pogut formar en son ànima entorbellada de bestiola.

Ja feya temps que s'admirava de que guardessen la Róssa y li semblava injust y cremador que's fes malbé la civada y l'ordi que anavan tan cara, per aquell cavallot baldat. Y molt sovint, malgrat las ordres d'en Lluç, li estalviava'l menjar. Y en son magí terbol de criatura senosa, creixia una malloia de pasrés bretol, ferotge, brutal y covart.

Quan vingué altre cop l'istin, tingué de tornar a fraginar l'animal als marges. Era lluny. Lo bordegàs cada matí més enfurismat, marxava al seu pas feixuch, blats a través. Los homes que treballavan las terras, li cridavan per broma:

—Hep, Zidro, dona expressions a la Róssa!

Ell no responia: pero tot passant, trencava una verga de saula y la deixava pasturar; després s'hi acostava traydorament y li cinglantava ls costats. L'animal provava de fugir, de voltar, d'escaparse dels cops, y anava donant toms al cap de la corda, y l' bordegàs li pegava ab rabia, correntli darrera, encogat, y las dents apretadas de furia.

Després se n'anava poch a poch, sense girarse, mentres lo cavall lo mirava ab sos ulls de vell, sortintli las costellias, esbafegant d'haver trotat; y no tornava a ajupir lo cap fins que havia vist desaparèixer al lluny la brusa blava del baylet.

Com las nits eran calurosas, deixavan lo cavall a fora; no més l'anava a veure en Zidro, que s'assentava a deu passes d'ell y s'hi estava mitj hora, liensantli un palot de tant en tant, mentres ell estava dret, davant del seu enemic, mirantlo sempre sense gosar a pasturar fins que tornés a ser fora.

Però'l marrech tenia sempre aquell pensament al magí: perque, mantenint un cavall queno feya res? Y desde aquell dia li anà escurant la ració, lligant la corda més curta a la estaca de fusta plantada a terra.

La bestia s'emmagria, dejuntant. Massa febie pera rompre'l lligam, estirava'l coll cap a l'herba verda y l'ubenta, tan propera, que li arribava la olor, sense poderla tocar.

Més, un matí, en Zidro tingué una idea: no tocarlo d'allà hont era. Ja no estava cnyt, d'anar tan lluny per aquella carcanada.

No obstant, hi anà pera assaborir sa veu jansa. La bestia li mirava intranquill. Aquell dia no li pogé. Rondà pel seu voltant, ab las mans a las butxacas. Fins va fer com aquell que la cambiava de lloch, però tornà a enfonsar la estaca al mateix forat, encatat del seu ardit.

Lo cavall veientlo marxar, renillà cridantlo; més lo bellitre's posà a corre deixantlo tot sol, ben lligat y sense un bri d'herba a tret de boca.

Probà d'arribar a l'herba grossa que tocava ab lo nas; s'agenollà estirant lo coll, allargant sos grossos llavis bavosos. Fou en va. Tot lo dia s'anà extenuant fent foras inútils, terribles. Lo devorava la fam més espantosa, davant de tanta vorçor com s'extenia fins a perdes de vista.

Lo baylet no tornà aquell dia. Vagamundeja pels boscos, buscant nins.

Tornà al endemà. La Róssa, extenuada, s'havia aguegut. Veient al noy s'aixecà, esperant veures al últim canbiat de lloch.

Però'l menut s'acostà, se li mirà, li tirà al nas un terrósot de terra que s'aixafà sobre'l pel blanc, y se'n entornà xiulant.

Lo cavall restà dret mentres pogué oviarlo; després, coneguent que sas privatus s'd'arribar a l'herba serian inútils, s'agugé altre cop y tancà ls ulls.

Al endemà en Zidro no hi anà.

Quan va acostarshi al dia següent, se adonà de qu'era mort.

Llavors se quedà plantat, mirantlo, content de la seva obra, admirat ensempe de que ja estàs llest. Lo tocà ab lo pen, li aixecà una cama tornant-li a deixar caure, s'hi assentà a sobre, y se estigué allà, ab los ulls fixats a l'herba, y sense pensar en res.

Tornà a la masia, pero no digué res, perquè volia fer més lo vago, a las horas que solia anar a canviar de pastura al cavall.

L'anà a veure al endemà. Mentre's se acostava, los corbs fugiren. Un senyí de moscas se passejaven damunt del cadàver y zumbajavan al entorn.

En tornant, veí saber la nova. L'animal era tan vell, que ningú se n'estranyà. L'amo digué a dos mossos:

—Agafeu las palas, y li fareu un sot allà hont es are.

Y'ls homes enterraren al cavall al lloch hont havia mort de fam.

Y l'herba va creixer espessa, fresca, ufosa, nodrida pel cadàver de la Rossa.

GUY DE MAUPASSANT.

Al Pres. dent de la Diputació de Tarragona

A Poblet, la Diputació de Tarragona, hi té un guarda que, segons notícies, se diu Argilaga; y aquest, per lo vist, s'ha constituït en amo y senyor absolut del monument. Ell posa portes allí ahont li sembla bé, disposa la construcció d'emanyans, tapa forats, n'obra d'altres, y, segons confessió del mateix interessat, allí no hi ha qui'l mani, ni qui disposi més qu'ell.

L'última disposició del GRAN ARGILAGA ha mereix ésser coneguda. Ha disposat impedir l'entrada al pati y escala del palau del rei Martí. Precisament un dels llocs més interessants de Poblet y l'únich desde ahont poden veure's los preciosos finestrals y portas del Palau.

Pel bon nom de nostra terra, y a fi de que l'hermosíssim monument de Poblet no rebí més profanacions, es preia que la Junta de Monumentos y la Diputació de Tarragona s'ocupin d'aquest assumpte, no permetin que's fassi la més petita obra sense intervenció de personas competents y obliquin al guardià a rebre a's forasters ab cortesia, deixant que puguin visitar-se tots los llocs del Monestir, exceptuant tan sols aquells en que hi hagi perill imminent de ensostrament. Esperem del il·lustrat President de la Diputació de Tarragona que atindrà nostra súplica.

Revista bursátil

La Renda interior continúa en lo mateix estancament que l'altre setmana anyo tanyam.

Las oscilaciones que ha experimentat son tan débiles como las transacciones efectivas. Aquesta paralització, en el valor que podriam dir regular del mercat, segeix obediencia a las mateixas causas que ja hem exposat varias veces, o sigui a las prevencions que guarda la especulació, per ignorar l'impost ab que aquesta Renda se'ra gravada.

Los mercados extranjeros, malgrat lo retrés que sofri lo 4 per 100 Exterior després de l'última alsa de sis enters, han tornat a reaccionar y semblan presentarse altre vegada més sostinguts.

Las Cubas comensaren la setmana ab una animació extraordinaria, com ja feya temes no més de veyanta dies, arribant a cotitzar las vellias a 72 25 y a 62 00 las novias. Després, ja siga per las venturas que han enviat els altres mercats, ja perquè la alsa no arrancava de cap bene flexa, han perdut bona part del camí guanyat, minvant també las transaccions al deturarse els entusiasmos dels especuladors. Ultimament han quedat cotizadas a 69 12 y 59 75 las vellias y novias respectivament.

Com ja era de suposar, lo R. D. aplasant la amortisació de la Renda 4 per 100 amortizable, ha produhit en aquest valor un notable retrés, del que també n'han participat las Aduanas que, en pochi dias, han perdut més de tres enters. En cambi, las Filipinas han vingut cotizant en alsa, quedant ultimament a 77 00, després de haverse operat fins a 78 50.

Los valores ferroviarios, com a valores predilectos de l'especulació, son los que segoixen donant més joc. El Nort, encara qu'ha sofert algun retrés, en relació a l'alsa que ve sostenint no ha tingut cap importancia, y sols ha sigut per un moment, puig la tendencia no ha cambiat, y tot l'esperit del corré es favorable a seguir lo moviment excepcional que, fundat o no, es'el que domina.

Las Fransas han perdut terreno, y la seva cotisació, en general, pot dirse qu'ha sigut sempre desanimada, més sensible a la baixa que a l'alsa. En això hi ha contribuit bastant lo que la Alianza s'ha guin estancat al redol de 230 francs, y a la expectativa en que est'el públich dels acorts de la junta general d'accionistas que avny deu celebrar aquesta companyia.

Los Sant Joan y Orense ab poquíssim negoci. Cal observar que las participacions del primer dels esmentats ferrocarrils han sigut bastant sollicitadas.

Las obligaciones en general encalmadas, ab transaccions reduhidas.

Los cambis sobre l'estranger un xich més fermes que dias enrera, quedant lo paper bastant demanat.

Gazeta Bibliográfica

La Gran Troieón, per Mauricio, ab un prólech per Iberus.

Si sota l'anònim ab que's cubreix l'autor, no hi hagués un distingit com any en la premsa, jo ve de valer d'un entesa la seva obra hauria resultat l'expressió d'una voluntat púdica, pero no tindria cap importancia desdell punt de vista social y polític. Mas se tracta d'un escriptor de nervi, que està convenent de la veritat de la doctrina que predica, y exposantla com sap ferho ab un mètode perfecte y una lògica incontrovertible, s'endrà l'esperit del lector y li guanya la voluntat.

Aquestes condicions fan la obra recomanable y donan lloch a que capital per capital se vagi llegint ab creixent interés.

La Samaritana, per D. Manel Domínguez.

Ab aquest tomo la casa successors de Lloréns Germans, comença la publicació d'una sèrie de llibres primorosament editats, quins colecció's titula «Mujeres de la Biblia».

La obra de referència està escrita en prosa fàcil, constituint quadros animats de la vida a Palestina, sobresortint alguns capítols per l'interés ab que va descauellant la narració y'l color ab que están pintadas algunas descripciones.

Anunciant aquesta obra, l'artista senyor Alen ha colorit un cartell molt fi de tons y recordant per la distinció de tintas algunas obras d'en Mucha.

Un Mestre català, metre antropòlech del segle XVI Geroni Merola. Llegida analítica, per Ignasi Valentí Vivó, professor de Medicina Legal y Toxicologia de l'Universitat.—Barcelona.

Tal es lo anunci del treball llegit en lo «Centre Escolar Catalanista» en la sessió pública que al efecte celebrà, la nit del 23 del Mars pròxim passat, per lo professor de la Escola de Medicina, doctor Valentí y Vivó.

Tota la conferencia signé dedicada al estudi de la obra «Republique original trete del cos humà», empremtat a Barcelona a casa de Pere Malo, any 1587, d'en Geroni Merola, doctor en Filosofia y Medicina, català, natural de la ciutat de Balaguer y deixeble predilecte del mestre montpelleri Guillem Rondelet.

Començà lo doctor Valentí per senyalar los caràcters especials del moment historich en que fou escrita la obra del qualifica de valent crítich, al finir lo segle XVI; detallà lo referent a la dedicatòria «Al Sónissim príncep don Carlos Emanuel Philibert, duoh de Saboya», casat ab Caterina, filla de Felip II, dedicatòria feta a Barcelona l'any vint y nou de Mars de 1587, y entrà a estudiar lo cos de la obra del antropòlech balagueri.

S'entretingué després en l'estudi del capítol XXXIV del Llibre primer «De la ciutadana y son lloch en la República», després en lo del cap. XI «Que han sigut més lo lustrats els varcos que han professat la Medicina que's el dret Civil...» y dels XXXIV, I y del XIV: «Quins noms s'han d'entendre baix lo nom de plebeyos y fomenatada la importancia del llibre y la enseyanansa que d'ell se pot treure, acabà la conferencia que considerà un acte senzill de solidaritat envers lo company sociòlech, fundador de l'Antropologia legal y forense a Catalunya, Espanya y Europa ab sa famosíssima «Republique original trete del cos humà» l'any 1587.»

Y la festa ho ha sigut tota d'alegria, per mossen Clascar de primer, pel doctor Torres y Bages qu'ha honrat la cerimonia ab un magnífich sermó, pels padrins del nou convent, don Joan Ferrer Vidal y la seva esposa donya Maria Luisa Goytisolo, pels companys del celebrant, mossos Alon y Font y Sagú, que s'han ajudat en la missa com a diácre y subdiácre respectivament, pels amichs del Orféu Català que han acompanyat la cerimonia cantant la missa «O quam gloriosum est regnum» de Victoria, y per tota la lluitada concurrencia, en fi, qu'omplia a gom tota la iglesia de la Casa de Caritat.

Mossen Clascar, lo mateix que mossos Alon y Font y Sagú han cantat la missa segons prevé el ritual de Ratisbona, ab una perfecció que donava gust de sentir en la iglesia. No cal dir si, entre això y la part qu'ha pres en la festa, l'Orféu Català ha resultat aquesta espléndida per lo que toca al art musical religiós.

Pero s'ha de dir qu'el sermó hermosíssim del doctor Torres ho ha deixat tot endarrerar, per sa eloquencia. Recordant un sermó de missa nova de Sant Vicent Ferrer, posant de relleu las paraules dels profetas del poble de Deu sobre la consolació que havia de venir a redimir-la; fent veure clar com Sant Pau glorificà el barbe, com li deyan els grecs, va lograr el sol consolar a n'aquell gran poble grec que totas las arts y totes las filosofias més enllayadas no havian pogut consolar, no més que ab la lley d'amor predicada per Jesucrist, vera font y única de tota consolació, manifestant ab claretat admirables lo qu'es y representa la Eucaristia Sagrada, el Sant Sacrifici de tot un Deu d'amor, va deixar en l'ànima de tots el doctor Torres fortament grabada lo qu'es y significa la missió consoladora del sacerdot cristià sobre la terra.

La més coral enhorabona al amich mossen Clascar y, glossant la hermosa idea del doctor Torres, acabà dihent al amich: que per molts anys, tota la vida, vos troben sempre consolat pera que poguen consolarnos.

Fa pochi dias que al sortir de la estació del Nort, van robarli de la butxaca a un conegut nostre, una cartera que contenia una regular cantitat de bitllets de Banc. La extraordinaria freqüencia ab que's repeteixen tota classe de robos en la esmentada estació, fa pensar en la conveniencia de que's modifiqui la vigilancia que allí hi ha establerta, per regular número d'individus, per quant resulta poch menos que inútil.

Se'ns ha fet notar que, en cambi, a la de Fransa, ahont ab prou feynas s'hi ven algun individu, es rarissim que occorrin fets com lo relatat.

De desitjar fora y dirigim la petició a qui correspongui, que la vigilancia de la estació del Nort, se pesés al nivell de la de Fransa.

Ahir al vespre se va reunir la secció de Literatura del Ateneu Barcelonés, designant pera desemnyar los càrrecs de la mateixa durant lo vinent curs acadèmic, als senyors següents: President, don Francesc Bartrina; vis-president, don Peregrí Casado; secretari, don Joseph M. Capella; vis secretari, don Joaquim Abella; revisador de comptes, don Jascint Torres y Revayó; vocal de la Directiva, don Antoni Aulet; vocal per la comissió de la Biblioteca, don Pompeu Fabra; compromissaris: don Bartomeu Mitjans, don Joaquim Casas y Carbó y don Joaquim Cabot.

Ab lo darrer número s'ha despedit del públich el simpàtic periòdich *Quatre Gats*.

Ahir al vespre va celebrar sessió extraordinaria la Societat Barcelonina d'Amichs de la Instrucció. Presidí l'acte'l doctor don Antoni Balaguer, que donà comença de la mort de don Emili Castelar, sobri honorari de la Corporació.

Després d'acordarse que la societat estigués representada al enterro del finat, per don Victor Balaguer, fou admes com a soci corresponçal a Medina de Rioseco (Valladolid), don Antoni Benavente.

Va continuarse la discussió de las bases d'un projecte de reformas de la primera ensenyansa, havent fet algunas observacions los senyors Xercavins, Olivé, Crusat, Guàrdia y Beleta.

Se llegí una carta del senyor Durán y Bas, en la que's mostra agraït a la Societat per haverlo felicitat ab motiu de ser nomenat ministre de Gracia y Justicia, y s'acordà que constés en acta haver rebut ab gust dita carta.

Lo dia primer del mes entrant quedarà instalat lo Circul Lleydat al carrer Nou de Sant Francisco, número 7, principal. Lo nou local s'ha arreglat de manera que s'hi pugui dur a terme tot lo que's proposa'l Circul al fundat lo Montepio provincial lleydat.

La Associació de Naviers y Consignataris ha dirigit al President del Consell de Ministros lo següent telegrama:

«La Junta directiva de la Asociación de Naviers ha acordat en sessió d'avuy consignar en publicat a la Gaceta modificant las atribucions de la Junta d'Obras del Port, y enviar a V. E. y demás ministros que han cooperat a la seva realisació, lo testimonio de la més expressiva gratitut per haver atès algunas de las justas aspiracions, tantas veces manifestadas por aquesta Asociación.—President, F. Nicolau.—Secretari, J. de Arana.»

Durant lo mes de juny celebrarán la festa major las poblacions següents:

Provincia de Barcelona.—Dia 21: Calonge; 24: Pineda, Prats de Lluçanès y Castell de Sant Martí; primer diumenge, Centelles (Santa Coloma); segon idem, Sallent.

Girona.—Dia 11: Santa Pau; 25: Castell d'Ampúries; Santa Coloma de Farnés, diñuns anterior al 13.

Lleida.—Dia 6: Vilabertrand; 13: Tivissa, Solsona; 15: Lleida; 18: Salardú; 23: Esterri d'Aneu; 24: Manresa, Pous; 25: Bosis; 30: Canjan.

Al mateix mes se celebrarán las següents fiestas:

Barcelona.—Dia 6: Castellet (Sant Vicent); 8: Oñoveros; 16: Besora (Sant Quirce); Montanyola; 19: Sant Gervasi de Cassoles; 24: Fàbrega (Sant Joan); Montagut, Olesa de Montserrat, Torre de Claramunt, Vilad de Gardiola, Vilassar de Baix; 30: Abrera, Bell-lloch, Bigas, Canet de Mar, Gabà, Masnou, Perafita, Premià de Mar (Sant Pere), Ribas, idem, Rubí, Sant Cugat del Valès, Sora, Torreló, idem, Vilanova, Vilamajor, idem.

Girona.—Dia 24: Cameródón; 24: Palamós, Sant Joan Les Fonts, Sant Hilari; 25: Sant Martí de Castells; 30: Alp, Burg, Figueras, Juyà, Montfoll, Sant Pere de Oso, Tossa, Vilopriu.

Tarragona.—Dia 13: Iria (Las); 24: Llorach, Pobla de Mafumet, Rodonyà, Valls, Viayol; 29: Perafort, Rouviell, Reus, Riudecols.

Lleida.—Dia 22: Sant Pere d'Arquell; 24: Artias, Isil, Les Salardú; 29: Alfarràs, Escunyan, Lles, Llesny, Iglesias, segon diumenge.

La funció extraordinaria donada ahir nit en lo teatre de Novetats, a càrrec de la Societat francesa de beneficencia, fou afortunada extraordinàriament, per un públich que de gom a gom omplí el teatre.

Obtingué una cunyada representació per tota la companyia «La fille du Mme. Angot», sobressortint Mlle. Edelyn y Olivier, y lo senyor Larbandier y altres.

M. Majurel cantà la «Marsellesa», escoltada a pen dret per tota la concurrencia, composta en sa major part de la colonia francesa, que la feia repetir ab grans aplaudiments.

Mlle. Edelyn cantà ab molt gust l'aria «Salut a la France», de «Le fils du Regiment», de G. Donizetti.

Per últim, acabà la vetllada ab la representació de la passa en un acte «Los Monigues», per las senyoretas Dumas y Galdarín, y lo senyor Salvat, que l'executà molt discretament.

La banda «Harmonie française» amenisà los entre-actes ab pessas del seu repertori, que agradaren a la distingida concurrencia que assistí a la festa, ab la qual teatre tingué una animació extraordinaria, que resultà gran resultat a la societat beneficiada.

Hem rebut un exemplar d'un retrato fotogratat de don Emili Castelar, que acaba de publicar don Enrich Romen.

Avuy s'han celebrat los següents matrimonis:

don Joan Batllori, per Sant Felin de Llobregat; don Miquel Roca y Rodón, per Molins de Rey; don Joaquim Mollé, per Santa Creu de Olorde; y don J. Camarceós, per Sant Just Desvern, Espigas, Sarrià y Las Cortes; don Frederich de Uya, contador; don Narcís Cam any y Sandiumenge, treforçer; y don J. Estanyol y Colom, secretari.

S'han comunicat als respectius alcaldes las Reals ordres, autorisant los arbitris pera'l vinent exercici dels Ajuntaments de Granera, Talamanca, Sant Martí Torruella, Pujal, Vilad, Guardiola, Pierola, Fonollosa, Sant Martí Sarroca y Las Cabanyes.

S'han rebut al Govern civil, pera lo aprobació los presupuestos municipals ordinari d'Espunyola, Montmajó y Palafròls.

Al vestibul de la secretaría del Govern Civil s'ha fixat un anunci manifestant que sent gratuits tots los serveys de las dependencias d'aquell centre, sera considerada com un intent d'ensobornament tota oferta de quantitat que's fassi als empleats de la casa, entregantse als tribunals al particular que ho efectüi.

Tituls rebuts en aquesta Universitat: Don Orsini Sardà Balafà, pèrit mecànich.

Don Lluís Gonzaga Julià y Vilar, llicenciat en Dret.

Don Ramón Figueras Subietas, llicenciat en Dret.

Don Luis Escorsell y Vallina, llicenciat en Medicina.

Don Joseph Guardia y Vial, llicenciat en Ciencias físich-matemáticas.

Donya Antonia Bonjoch y Puignon, llevadora.

Don J. M. Benjumada y Sánchez, Victoria, professor mercantil.

De primera ensenyansa: Donya Carme Bové y Piassa, donya Maria González Ballester, donya Joaquina Solans y Mercodé, donya Maria Forgas Fernández, donya Josepha Llorens Gisbert, donya Eulalia Casanellas Campderós, donya Mencia Eleu Olmos, donya Francisca Poch Granas y donya Maria Angela Grau Maton.

S'ha publicat lo número 89, any III de la acreditada revista catalana *La Alhambra*.

Havem rebut lo número 21, any XXXI, de la revista setmanal il·lustrada *Industria e Invençions*.

S'ha publicat lo número 67 de *La Talia Catalana* y'l número 11 de *La Creu del Montseny*.

Ahir nit voren contraure matrimoni en lo Camari de la iglesia de la Mercé la agraïda y simpàtica senyoreta donya Munda Julià, filla del fabricant de brodats de Molins de Rey, don Pau Julià, y'l jove industrial d'aquesta don Joan Fajó y Alen.

Desitgem als novells casats, que emprenen avuy lo viatge de bodas, tota mena de felicitats.

Dimars deu reunir-se la secció de Ciencias Morals del Ateneu Barcelonés, pera procedir a la elecció dels individus que han de desemnyar los càrrecs de la mateixa durant lo vinent exercici.

Las Comissions d'Hisenda, Governació y Foment comensaren ahir l'estudi detingut de la Memoria explicativa dels presupuestos que ha suscrit lo Dr. Robert.

En l'expres d'ahir vespre, l'Ajuntament envia a Madrid la corona que acordà dedicar a don Emili Castelar.

Es aquesta composta per una palma, una branca de llaurer y un altre de roure artísticament combinats, y en quin entrellament s'hi juga també una branca d'oliva y algunas «assonarias». Lli grans hi ha una llançada en la que s'hi llegeix aquesta dedicatòria: «A Castelar, Barcelona».

La corona està construïda ab ferro, la llançada es de bronze y las lletres de plata.

Ahir tarde's reuní a Casa la Clutat la Comissió especial d'Ensenya ab escassíssima concurrencia, despatxantse -o's lo més precis, y presentantshi una moció a fi de que's posin dos passeres emmedradas y al gus arbes en l'entrellament dels carrers de Bailén y Cuello.

Ahir se reuní la Comissió municipal de Foment, ocupante en despatxar diferents permisos y acordant tornar a reunir-se l'vinent dimecres, pera tractar excelsivament dels pressupostos.

Visitaren ahir tarde al Alcalde accidental variis representants de las Asociacions de propietariats de Barcelona pera demanarli que telefonegi al doctor Robert expressantli l'agrahiment per haver gestionat al ministre d'Hisenda la supressió del 30 per cent de recàrrech de guerra que pagan avuy las fincas urbanas, y al mateix temps insistixi en las sevas gestions.

Ahir nit lo senyor Amat y Sornani telefonèj a Madrid en aquest sentit.

Las seccions d'Industria y Ciencias Exactas del Ateneu Barcelonés se reuniran demà a las 10 y a las 9 de la nit respectivament pera procedir a la elecció dels individus que han de desemnyar los càrrecs de las mateixas durant lo vinent exercici.

La Escola Municipal de música celebrà lo vinent dimecres a las nou de la nit en lo Saló de la Reina Regent del Palau de Bellas Arts un concert de conjunt vocal instrumental.

La primera part la formarà lo «Trio en mi bemol» de Beethoven, interpretat en lo piano, violi y violoncello, per las senyoretas Isern, Orta Farga, y lo senyor Huguet respectivament.

La segona sinfonia de Beethoven formarà la segona part y la tercera estarà composta de «La filla de Maria», del mestre Nicolau, per la secció de noys y conjunt instrumental. «Due sera-him «lambant», motet a veus solas de Fantasia, y lo chor de fladores del «Buch Fantasma» de Wagner, per lo conjunt vocal e instrumental.

La Junta Directiva del Real Canal de la Infanta Luisa Carlota de Borbón, ha quedat constituïda pels senyors següents:

D. J. M. Rius y Badia, president; don Joaquim Sotres y Rey, vis-president; don Angel Borrás, don Miquel de Comis, don J. M. de Ponich, don Joaquim de Ros y de Cácer, don Salvador Rovira y don Carlos Sabater, vocals per Barcelona; don J. Elias, vocal per lo districte de Sans; don Gabriel Jampredós y Casanovas, per Hospitalet; don J. Serra y Rubio, per Cornellà; don Pau Cardona, per Sant Joan Despí.

Després d'acordarse que la societat estigués representada al enterro del finat, per don Victor Balaguer, fou admes com a soci corresponçal a Medina de Rioseco (Valladolid), don Antoni Benavente.

Va continuarse la discussió de las bases d'un projecte de reformas de la primera ensenyansa, havent fet algunas observacions los senyors Xercavins, Olivé, Crusat, Guàrdia y Beleta.

Se llegí una carta del senyor Durán y Bas, en la que's mostra agraït a la Societat per haverlo felicitat ab motiu de ser nomenat ministre de Gracia y Justicia, y s'acordà que constés en acta haver rebut ab gust dita carta.

Lo dia primer del mes entrant quedarà instalat lo Circul Lleydat al carrer Nou de Sant Francisco, número 7, principal. Lo nou local s'ha arreglat de manera que s'hi pugui dur a terme tot lo que's proposa'l Circul al fundat lo Montepio provincial lleydat.

La Associació de Naviers y Consignataris ha dirigit al President del Consell de Ministros lo següent telegrama:

«La Junta directiva de la Asociación de Naviers ha acordat en sessió d'avuy consignar en publicat a la Gaceta modificant las atribucions de la Junta d'Obras del Port, y enviar a V. E. y demás ministros que han cooperat a la seva realisació, lo testimonio de la més expressiva gratitut per haver atès algunas de las justas aspiracions, tantas veces manifestadas por aquesta Asociación.—President, F. Nicolau.—Secretari, J. de Arana.»

Durant lo mes de juny celebrarán la festa major las poblacions següents:

Provincia de Barcelona.—Dia 21: Calonge; 24: Pineda, Prats de Lluçanès y Castell de Sant Martí; primer diumenge, Centelles (Santa Coloma); segon idem, Sallent.

Girona.—Dia 11: Santa Pau; 25: Castell d'Ampúries; Santa Coloma de Farnés, diñuns anterior al 13.

Lleida.—Dia 6: Vilabertrand; 13: Tivissa, Solsona; 15: Lleida; 18: Salardú; 23: Esterri d'Aneu; 24: Manresa, Pous; 25: Bosis; 30: Canjan.

Al mateix mes se celebrarán las següents fiestas:

Barcelona.—Dia 6: Castellet (Sant Vicent); 8: Oñoveros; 16: Besora (Sant Quirce); Montanyola; 19: Sant Gervasi de Cassoles; 24: Fàbrega (Sant Joan); Montagut, Olesa de Montserrat, Torre de Claramunt, Vilad de Gardiola, Vilassar de Baix; 30: Abrera, Bell-lloch, Bigas, Canet de Mar, Gabà, Masnou, Perafita, Premià de Mar (Sant Pere), Ribas, idem, Rubí, Sant Cugat del Valès, Sora, Torreló, idem, Vilanova, Vilamajor, idem.

Girona.—Dia 24: Cameródón; 24: Palamós, Sant Joan Les Fonts, Sant Hilari; 25: Sant Martí de Castells; 30: Alp, Burg, Figueras, Juyà, Montfoll, Sant Pere de Oso, Tossa, Vilopriu.

Tarragona.—Dia 13: Iria (Las); 24: Llorach, Pobla de Mafumet, Rodonyà, Valls, Viayol; 29: Perafort, Rouviell, Reus, Riudecols.

Lleida.—Dia 22: Sant Pere d'Arquell; 24: Artias, Isil, Les Salardú; 29: Alfarràs, Escunyan, Lles, Llesny, Iglesias, segon diumenge.

La funció extraordinaria donada ahir nit en lo teatre de Novetats, a càrrec de la Societat francesa de beneficencia, fou afortunada extraordinàriament, per un públich que de gom a gom omplí el teatre.

Obtingué una cunyada representació per tota la companyia «La fille du Mme. Angot», sobressortint Mlle. Edelyn y Olivier, y lo senyor Larbandier y altres.

M. Majurel cantà la «Marsellesa», escoltada a pen dret per tota la concurrencia, composta en sa major part de la colonia francesa, que la feia repetir ab grans aplaudiments.

Mlle. Edelyn cantà ab molt gust l'aria «Salut a la France», de «Le fils du Regiment», de G. Donizetti.

Per últim, acabà la vetllada ab la representació de la passa en un acte «Los Monigues», per las senyoretas Dumas y Galdarín, y lo senyor Salvat, que l'executà molt discretament.

La banda «Harmonie française» amenisà los entre-actes ab pessas del seu repertori, que agradaren a la distingida concurrencia que assistí a la festa, ab la qual teatre tingué una animació extraordinaria, que resultà gran resultat a la societat beneficiada.

Hem rebut un exemplar d'un retrato fotogratat de don Emili Castelar, que acaba de publicar don Enrich Romen.

Avuy s'han celebrat los següents matrimonis:

don Joseph Romen y Olivella ab donya Maria Romen y Vergés, a Santa Madrona; don Miquel Lluvia y Mari ab donya Antonia Solà y Fontrodona; a la mateixa iglesia; don Antoni Pujol y Cantarell ab donya Felisa Rayo y Martin; a Sant Joan, de Gracia; don Antoni Andreu Puig ab donya Josepha Roca y Xifre, a Sant Cugat.

Aquest Govern civil ha enviat a la Direcció general d'Administració local, los expedients d'arbitris extraordinariats dels Municipis de La Roca, Vilagorguina, Cardedeu, Sant Agustí de Lluçanès y Sant Martí de Torrelles.

Han sigut concedidas las patentes d'invençió que tenian sollicitadas los senyors Albert, Edvard Valdemar, Johan Theilgaard, Richard Brandts, Charles Barrié y Gutierrez, Agustí Masdeu, Russendo Klein, Isidor Pla y Gaseh, Miquel Bolós y Alvaró, Barrot y C. A., Eussebi Güell y Baiguelu pi, Antoni Mora, Pasqual, Antoni Casali y Font, Fills d'Antoni Escobés, Pere Martí y Arnau (Albert).

numeros públic que feu una ovació als artistes, los quals foren obsequiats ab regates i tabacos.

Finalment i per desdicho, entonaren dant la Fonda Nacional en agraïment al tracte que's havien donat lo «Plat», de Morera, y «De bon matí», de Clavé.

Entre els residents Srs. Domestresy Bové, creueren paraules d'agraïment, després d'elles tots en l'estació, ab la més franca alegria i fraternitat.

Ampurdà

LA BISBAL.—La Fira de Quinquagésima. Aquest es lo nom que té la fira que de tant en tant se celebra en aquesta vila, com una de las millors de la comarca, l'endemà del dia de Pasqua de Quinquagésima.

Ha sigut enganyu, ab un dia esplendit, de concurrència numerosissima, calculant-se cap a trenta mil personas que arribaren al matí, entonant-se a la tarda.

Los firatayres de joguina i quinqualla de l'eleminadur i passa temps, son los que feren lo seu agost junt ab las fondes, hostals, tabernas i cafés.

En cambi, lo comerç d'importancia s'ha anat desanimat, lo que dona a comendre la falta de diners pel país i com no, si les quitas per un costat y las contribucions per l'altre s'han emportat la més grossa part dels diners dels pagesos!

Lo més concurrent de la fira ha sigut lo vent dels pobles del voltant i molt especialment de Palafrugell, Bagur, Palamós y Girona, omplint los mercats, los passejers, los cafés y les balls.

No tranyia, ab la fam d'esclatolació, vuyada de socotxes tanta de gent, que n'hi haguera de França quan arriba a Barcelona y d'aquí n'ocorre la desgracia que s'aconseguen los llegidors de LA VEU DE CATALUNYA.

Lo senyor director de la Companyia de la mar, lo tren i de ben segur si hagués sigut lo senyor Gali no haguera succehit que sabia organitzar millor los serveys i consultava a la Companyia, però com que el director es un senyor castellà, se troban aglomerats y mal distribuïts los serveys, resultant perjudicis als clients y fins als interessos de la Companyia.

L'Associació regionalista «L'E-ent Emperit», està preparant una vetllada per los primers del mes entrant; també se prepara per un certamen literari per la Mare de Deu d'Agost.

Aquí, los enemics de nostres ideals de patria i llibertat, treballan ignominiosament per pertubar la marxa de nostre desvolupament, conquistant alguns elements de la massa de nostre cor; y ayan lograt en alguna part son objecte, als veritables catalanistas nos agraïm per això a nos nos van los fatals de convicció y los que's deixan portar per la fortalesa i la seguretat com a menors bens a «valors» dels quals volen dispendiar de la gent del poble al camí d'enlanyar al nostreisme.

L'E-ent Emperit s'es adherit al Mitjàge que enviarà a Filandia lo Centre Escolar Catalani; y té acordat engalanar los balcones y fer serenata lo dia de Corpus en commemoració del cant dels «Elegadors».

La Garrotxa

TORTELLA.—En l'escrutini celebrat en la Casa de la vila sortiren regidors electes don Pere Camó, 42 vots; don Francisco de A. Suñer, 37; don M. del Estebanell, 36; don Luis Aguilera, 28.

Durant las horas d'eleccions y el dia abans hi hagué una mica de marejada, que sortí del bon seny de tots, no va passar dels límits.

Lo dimenge vinent, dia 23, tindrà lloch aquí la fira del mes de maig, y, ab aquest motiu, lo divendres, dissabte y dimenge de Pasqua finalisarà'l mes dedicat a la Verge Maria ab un triduo, fent sa primera començament los noys y noyas dispostos, pel cas, en ant la Catedral Sagrada lo reverent don Enrich Genover, de la Casa-Missió de Benyolcs.

PALAU DE MONTAGUT.—La germundat d'aquest poble celebrà dilluns de Pasqua la seva festa ab ofici solemne, cantades y ball.

La «Coila de Tortellà» va ésser encarregada d'amenisar la festa, deixant del tot satisfets als molts concurrents dels pobles veïns que hi assistiren.

Cal dir que hi regna molt d'ordre, esparç i alegria.

REGATAS

La tarde era dolenta. Un llevant fort havia la mar y no deixava veure las montañas, que empujadas se brandeaban ab fonsa.

Al port tot era animació y festa. La gent omplayada anava d'ici d'enllà, y mentres uns muntavan a las embarcacions, grans y xicas, altres escolaven per la muralla de mar fins a la bocana, dibuixant al lluny un seguit de taquetes de colors vint damunt de la línia dels mols y las escoles.

Lo cloch que s'havia format al Moll de Barcelona donava bó de veure: elegancias rehuidas, bellas encisadoras, plúcticas y excelencias, smart y gent de blasó, tots s'apilaven en los palcos y asientos de aquell jardí.

Las damas llubian garbosament robes d'estiu, y las telas flexibles de matisos suaus y ben clars, ab tons de blau, hortensia, crema y malva s'armonisaven ab los adornos vagorosos, los collets de musseli na ab grans llasas y ls ombres de tul ó palla empenxats de cintas ó de rosas, de plomas amassons, ó de blancets ó llassemins.

Començà la primera regata a un quart de cinch. Era aquesta de canots a dos remos y timoner, sortint a disputar-se'l premi «Nieves», «Canigó» y «Alcázar» y havent-se retirat las dues últimas per averias, guanyant «Nieves».

Als nills dels espectadors s'oferia allavors un quadro bellíssim, vibrant de llum, y alegrat per las músicas y ls aplausos, quadro al que duyan color los raigs de sol emmaltant las onas; y concert al que duyan notes; la fressa de conversacions enjogassadas y'l soroll del mar ab son etern cant de vida.

No sent possible celebrar las regatas anunciadas, pel estat del mar que feya impossibles los esforços dels remers, se verificà un match entre ls canots a couplet «Torre» y «Euro», guanyant lo primer tripulats els senyors Canalsachs y Negro.

La Tribuna entre tant estava bellíssima; varem reconeixre las senyoras y senyoretas Gtelli, Saratstegni, López, Baró de Bellver, Quintana, Rus, Esclapés, Vidal, Julià, Maristany, Bosch, Comas, Boda, Mirambell, Jové, Demians, Roger, Rodríguez, Roda, Palacios, Pascual, Castells, Vallés, Arató, Gran, Llopi, León, Carbó, Schwartz, Miró, Miquelena, Martí, Caminals, Pomés, Ferrer, Martínez Imbert, Calzada, Ollano, Anger, Nicolau, Fábregas, Puig d'Aspre, Balari, Maldà, Soler, Bonnin y altres que no recordem.

Entretant lo tempe passava y'l vent en lloch d'amanyar bufava de ferm. Lo yacht «Quetzal», propietat del senyor Ferrer y Vidal, en lo que hi havia'l Jurat, se trobà bona estona en verdader perill y a corre-cunya un remolcador tingué que anar a endur-lo.

Per acabar de qualsevol modo aquesta tentativa de festa esportiva, sortiren tres canots de sis remers a donar passeig y entretant la concurrència anava desfent, dolentment de que resultessin impossibles regates de las que tant se'n esperava.

Probablement demà al matí a las vuyt, se farán si'l temps ho permet, a fi de poder comploure als remers que han vingut de Toulouse.

INFORMACIÓ telegràfica y telefónica de La Veu de Catalunya

Emili Castelar

Lo que diu «El Nacional»

Madrid, 27, 9'15 nit.

Publica *El Nacional* d'aquesta nit un article titulat «Silvela enterrador».

En ell comenta'l decret relatiu al enterro de don Emili Castelar.

Fixantse principalment ab las paraules: «Ha mort don Emili Castelar en honrada pobresa. La crítica jutjarà la seva obra literaria y la historia de la seva obra política...» ab que comensa'l decret, diu que aquestas quatre ratllas enclouhen tot un poema de la «enveja» y refixan tota la pettesa de miras del quefa del Govern, que encomana a Castelar al judici de la Historia y per de prompte's creu haver fet alguna cosa sufragant los gastos de son enterro.

Continua censurant al senyor Silvela, dient que aquí es lo verdader culpable d'aquest decret, per mes que fos aprobat en Consell de ministres, perquè lo quefa del Govern es l'encarregat de dirigir la política.

Trist si lo del senyor Silvela, destinat a enterrar las més gloriosas figuras nacionals. Elegit tal volta per la Providencia per aquesta fúnebre missió, ni tampoch ha sapigut demostrar a sos contemporanis que sab donar digne sepultura als que's troba en lo cas d'enterrar.

pultura als que's troba en lo cas d'enterrar.

[Pobre Castelar! diu. Comensà guanyant un sou de vuyt duros, com deya un periódich, y acaba comensat. Se diria que aquella ànima generosa que pagà'l seu primer treball, era la designada pera costejar los gastos de son enterro.

Altres cosa seria sens dupte si'l gran Castelar hagués mort en lo carinyo entrançable y en la admiració profunda que l'unia ab lo gran Cánovas del Castillo.

Lo general Polavieja

S'assegura que'l general Polavieja està indignat perquè se l'hi atribueix la culpa de que no hagin pres part las tropas en las honras fúnebres que's tributan a Castelar.

Se diu que Polavieja ha dit: «Jo volia concedirli honors; pero en Silvela foi qui s'hi oposà.»

Escenas sentimentals

Lo senyor Gutiérrez de la Vega, Governador que fou de Madrid al célebre nit de Sant Daniel, ha estat en lo Congrés esperant ab llágrimas als ulls la arribada de las despulles mortals de Castelar.

Lo comandant Jaramillo, que fou condemnat a mort l'any 1873 essent Govern en Castelar, plorava davant lo cadavre del notable orador republicà.

La neboda d'en Castelar s'ha abraçat a la caixa que tanca'l cadavre de aquest.

Lo cadavre està amaratat.

A última hora se li han fet inyeccions pera conservarlo.

Lo que diu en Weyler

Lo general Weyler, comentant lo fet de que'l Govern no hagi associat al exèrcit en las honras fúnebres que's tributan a Castelar, ha dit:

«Sense dubte creu en Polavieja que en Castelar era tant pobre que no ha deixat cap llegat.

S'equivoca, donchs algú recullirà la seva herencia».

En Lopez Dominguez

S'assegura que'l general Lopez Dominguez assistirà al enterro d'en Castelar vestit d'uniforme.

Disculpat al Govern

Deyan avuy alguns amichs del Govern que no pot atribuir-se al ministre de la Guerra ni a ningú que no s'hagin tributat honras militars al cadavre d'en Castelar, sino qu'això era acord de tot lo Govern, essent tot ell responsable.

Se concediren honras militars a n'en Cánovas, afegeix, perquè aquest morí desempantant funcions executives, però no pot ferse lo mateix ara, perquè això seria sentar precedent qu'obligaria a repetir lo fet, respecte d'altres moltes personas qu'han sigut quefes del Poder executiu.

Los republicans

Inmediatament després de colocat lo cadavre d'en Castelar en lo túmul al Congrés, s'han reunit los individus del Comité de la Fusió Republicana, havent acordat, després d'una breu deliberació, dirigir una invitació a tots los republicans pera qu'acudeixin, una hora abans de la que's senyalí pera lo enterro, al Saló del Prado, pera incorporar-se en massa a la fúnebre comitiva que acompanyarà las despulles d'en Castelar.

La capella ardent

Desde demà a las vuyt del dematí s'permetrà la entrada del públic a la capella ardent instalada al Congrés.

Lo personal del Congrés s'ha prestat ab gran entusiasme a fer tot lo que convini pera honrar lo cadavre d'en Castelar.

Los porters del Congrés li farán guarda.

Los hereus

La herencia ab-intestat d'en Castelar, si es que deixa alguna cosa, correspon a la seva cosina carnal donya Virginia del Val, que resideix a Zamora, ahont està casada ab un metge.

Aquesta senyora es germana de don Antoni del Val y d'una altre senyora, morta.

Don Rafael del Val, nebot d'en Castelar, es fill d'un dels germans del Val, y té part també en l'intestat.

Lo cadavre

Com ja he dit, lo cadavre d'en Castelar està amaratat, havent sigut recis ferli noves inyeccions pera sa conservació.

A propòsit del estat del cadavre, deya'l doctor Palido que això es degut indubtablement a que la fórmula que emplenó no era del tot bona, per quin motiu n'envià a buscar una altre a Madrid, la qual no arribà a temps pera pugnarla emplear al practicar l'embalsament.

Detalls curiosos

Com a notes curiosas durant la conducció del cadavre de Castelar a Madrid, se mencionan las següents, que son las que han cridat més l'atenció.

A la estació de Valdemoro, al deturar-se'l tren, del mitj d'un grupu avançat un sacerdot, a's ls brassos, benehint lo cadavre, resat ab los llavis tremolosos una breu oració, benehi de non lo cadavre y tornà a confondre entre la multitud que contemplà silenciosament aquesta escena.

Aquest fet y'l d'un modest obrer que deposità un senall ramet sobre'l fèrret, han sigut las notes més commovedoras del viatge.

Com ja he avançat aquesta tarde la gentada que ha anat a rebre'l cadavre d'en Castelar era immensa.

A la estació de Getafe una comissió de veïns ha anat a saludar lo pas de la fúnebre comitiva.

Un home cridà: «Saludem al home més honrat d'Espanya!»

Los militars

Per lo que toca als generals, se diu que en Martínez Campos ha enviat una carta al general Polavieja en la que li diu entre altres cosas:

«Qualsevol que sigui l'acort que se adopti, jo assistiré al enterro vestint lo meu uniforme y recomanaré als meus amichs militars que fassin lo mateix.»

Ja he dit que lo mateix pensa fer lo general Lopez Dominguez.

Un general ha dit:

«Jo voreig guanyar galons y entornats, quan en Castelar era Govern. No faltava més que no'ls fes servir are al assistir a son enterro!»

Detalls

Al Congrés, al arribar-hi'l cadavre d'en Castelar, hi havia pocas senyoras.

Pels carrers del tranzi hi havia una gran gentada.

Sobre tot en los carrers de Esquilache y del Infantazgo no's podia donar un pas, contemplant lo corteig fúnebre moltes senyoras, desde sos cotxes, lo mateix que'n casi tots los punts de la carrera.

Demà, a las vuyt del matí, comensarà a dirse missas en sufragi de l'ànima del ex-adorador en la capella ardent.

En Sagasta

Lo senyor Sagasta no ha baixat a la estació per trobarse molt afectat.

En son nom hi ha anat don Fernando Merino.

Los possibilistas de Reus

Reus, 27, 10 nit.

Los possibilistas d'aquesta ciutat han organitzat una manifestació a l'objecte de portar una corona de llor a l'expressa pera l'enterro d'en Castelar.

La comitiva, composta de republicans de tots colors, passava de 600 individus.

Una música los ha acompanyat fins a l'estació.

Los restos del doctor Mata

Madrid, 28, 12'45 mat.

En la Facultat de Medicina s'ha verificat la sessió necrológica en honor del doctor Mata, ocupant la presidencia los senyors Calleja, Cervera, Ezquerdo, Calvo y'l general de sanitat militar senyor Gallego.

S'han pronunciat discursos molt eloquents.

Després, los restos d'en Mata han sigut traslladats al cementiri de San Just acompanyats d'una numerosa comitiva composta del claustre, metges y estudiants de Medicina.

Disgust.—Los sueros

Madrid, 28, 2 mat.

Se diu que'l general Polavieja ha manifestat a sos intims lo seu disgust per l'actitut d'en Silvela.

Lo de sempre

Madrid, 28, 2'25 mat.

S'assegura que'l senyor Liniers ha presentat la dimissió a causa d'haver lo general Daban retirat los guardias civils que donavan la guardia al Congrés.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

La familia d'en Castelar ha declarat que'l Govern es dueny de ferli funerals a son difunt parent, però qu'ella n'hi farà altres que serán los verdaders.

